

به روایت اعداد

برخی ارقام مهم از قول مدیر کل ستاد

■ بنا به ماده ۴۱ قانون مبارزه با مواد مخدر، هرگونه کشت

مواد مخدر در کشور ممنوع است. کشت خشخاش هم به صراحت همچنان ممنوع است و برخی اظهارات در این باره دقیق نیست.

■ براساس آخرین پیمایش بین المللی ۶۲ درصد افراد بین ۱۵ تا ۶۵ سال در جهان دارای اعتیادند و بیش از ۳۲۰

میلیون نفر در دنیا معتاد هستند.

■ از نظر تفاوت جنسیتی میانگین زنان معتاد در دنیا یک چهارم مردان است. این نسبت در ایران حدود یک دهم است.

■ سال گذشته ۱۲۰ تن تریاک کشف کردیم در صورتی

که در برخی سالها حدود ۷۰۰ تا ۸۰۰ تن کشف تریاک بوده است.

■ از کلیتیک بازدید کردیم که ۴۰۰ مددجو داشت و از ۴۰۰ سال قبل فعالیت می کند. اما معلوم نبود چند نفر از مراجعان به آن واقعا نوانسته اند مواد مخدر را ترک کنند.

مصادیق مجازات اعدام تغییر می کند

مدیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر از تعدیل مجازات های ناکارآمد و جایگزینی قطعیت به جای شدت در احکام خبر داد

محمد سرابی روزنامه نگار

کسی که در ایران تجارت مواد مخدر بیه راه انداخته باشد می داند که اگر مقدار مشخصی از هر ماده از او کشف شود، طناب دار را بر گردن خود حس خواهد کرد. از گذشته تاکنون بخشی از احکام اعدام در ایران برای قاچاقچیان مواد مخدر صادر می شود اما اکنون سیاستگذاران حوزه مواد مخدر به این نتیجه رسیده اند که می توان برخی از مصداق های اعدام را کاهش داد ولی بازدارندگی قانونی را حفظ کرد. در این زمینه ستاد مبارزه با مواد مخدر به عنوان متولی اصلی مقابله با اعتیاد اصلاحاتی برای قوانین فعلی پیشنهاد کرده که رویکرد سال های آینده را نشان می دهد.

کاهش و نه حذف اعدام

باید بداند که از این ۳۰ سال، یک روز هم کم نمی شود. اگر شدت را کم کنیم و قطعیت مجازات را هم نادیده بگیریم دیگر بازدارنده نخواهد بود. او با اشاره به اینکه ما باید متناسب با فرهنگ جامعه و کشور خود برنامه ریزی کنیم، بیان کرد: «گفته می شود که بعضی کشورها مانند هلند انواعی از مواد مخدر را آزاد کرده اند یا اینکه در شهرهای سوئیس جایی برای مصرف مواد مخدر اختصاص یافته. حالا تصور کنید در یک محله ایرانی جایی مثلا خانه ای مصرف مواد مخدر اختصاص یافته. حالا تصور ویلایی برای مصرف آزادانه مواد مخدر در نظر گرفته و معتادان در آن جمع شوند، واکنش اهالی محله چه خواهد بود؟

مدیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر در این باره گفت: کاهش و نه حذف مجازات اعدام یکی از اهداف اصلاح قانون فعلا در مرحله پیشنهاد است و تا زمانی که تصویب نشود ملاک عمل حذف اعدام برای قاچاقچیان را نداریم اما باید «قطعیت» جایگزین «شدت» مجازات شود. حسین ذوالفقاری تأکید کرد: حقوقدانان و جامعه شناسان درباره تأثیر قطعیت یا شدت مجازات در بازدارندگی از جرم بحث های دارند. اگر قرار باشد مصادیق اعدام قاچاق کمی شود باید قطعیت مجازات جایگزین بیشتر شود؛ یعنی اگر برای یک نوع قاچاق به جای اعدام ۳۰ سال زندان تعیین شود متخلف

سرعت شناسایی مواد جدید

درمان آنها را به عنوان مخدر تأیید کند. بعد این عنوانین باید مسیر قانونی را طی کند و در مجلس جدید آن تصویب شود. گاهی بیشتر از یک سال طول می کشد برای یک مخدر مجازات قانونی تعیین شود و در این مدت هم در حال

رمز ارز و پول قاچاق مواد

شناسایی شود. در اینجا مشکل استفاده از رمزارها برای خرید و فروش مواد مخدر هم پیش آمده که در حوزه مفاسد اقتصادی قرار می گیرد و در این زمینه با سازمان های نظارتی دیگر برای کنترل معاملات رمزارها اشتراک هایی داریم.

ذوالفقاری درباره موضوع اصلاحات قانونی پیشنهادی برای احکام قاچاقچیان اعلام کرد: ضربه زدن به بنیان های مالی قاچاقچیان هدف دیگر ماست. دستگاه های دیگر مانند بانک مرکزی و دستگاه هایی که با فساد مالی مقابله می کنند باید همکاری کنند تا معاملات قاچاقچیان

نذر مهرانی در شب های محرم

پوشی که غذای نذری تاسوعا و عاشورا را به کار تن خواب های نیازمند می رساند

در دهه محرم نیازمندی که شب ها را در کوچه ها و معابر شهر به صبح می رسانند، سه می از غذای نذری می گیرند. پوش «نذر مهرانی» که از سوی جمعیت طلوع بی نشان ها آغاز شده، حرکتی برای رساندن مرسوم ترین نذری محرم یعنی «قیمه» به کار تن خواب هایی است که خانه ای برای زندگی ندارند. شاید همین قیمة نذری هیبت راهی برای نجات آنها از زندگی سختی که در پیش دارند باز کند. این غذا در یکی از نشیمن های این جمعیت خیر به طبع می شود. علیرضا کمالی، مدیر خانه ۱۹ جمعیت

طلوع بی نشان ها به همشهری می گوید: «این نذر برای تاسوعا و عاشورای حسینی در آخرین روزهای این هفته است. بچه های طلوع هر سال برای این نذر فراخوان می دهند و امسال هم با محاسبه حداقل هزینه یک وعده قیمه از خیران خواستیم که در این زمینه مشارکت کنند. با حدود ۱۹۰ هزار تومان می توان یک وعده قیمه را به نیازمندان رساند.» کمالی بیان می کند: «هر یک کیلو گرم برنج که خیران به ما می دهند غذای ۴ نفر از نیازمندان را تأمین می کند. ما در روزهای عادی ۱۰۰ تا ۲۰۰ پرس غذا می پزیم و در روزهای سه شنبه که قرار ما با کار تن خواب ها است به ۵۰۰ پرس می رسد. امیدواریم در آرزو تاسوعا و عاشورا هم بتوانیم روزانه ۱۵۰۰ پرس غذا پزیم و توزیع کنیم.» او می گوید: «کمک های مردمی بیشتر شامل مواد اولیه و کمک نقدی برای خرید آنها است. البته همیشه قدر دان افراد با هیبت های عزاداری هستیم که غذای آماده به جمعیت می دهند.» اعضای انجمن که با کار تن خواب های نیازمند آشنا هستند، غذاها را در نقاط تجمع کار تن خواب ها و پاتوق هایی مانند شوش، فرزاد، خلایق و آزادگان توزیع می کنند.

مبارزه ایرانی ها در ۲ میدان

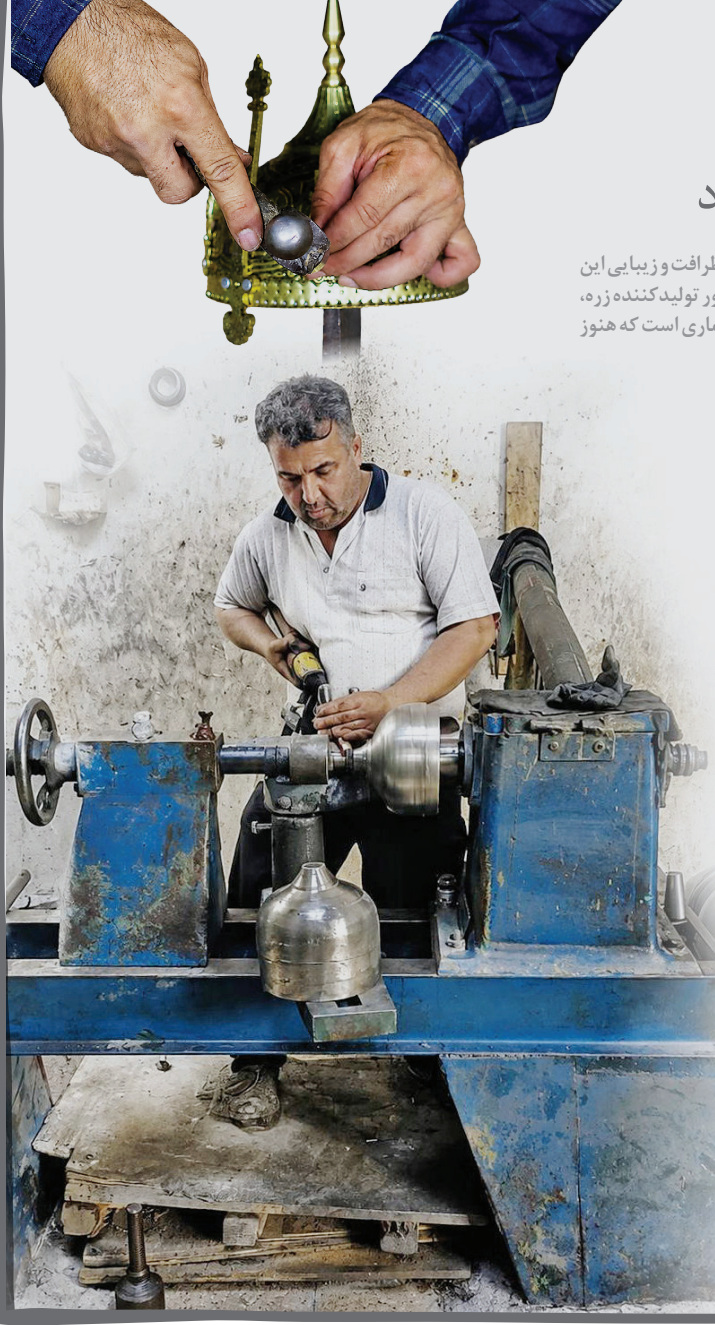
دیروز را شاید بتوان روز مبارزه ایرانی ها نامگذاری کرد؛ از یک سسو دیپلمات های ایرانی در سوئیس مشغول پیگیری مفاد تفاهت نامه بودند و در سوی دیگر هم تیم ملی ایران در برابر بلژیک به مستطیل

سبزه فوتبال رفت تا پرچم ایران را در جام جهانی بالا نگه دارد. هر چند ۲ تیم ایرانی، چه دیپلمات ها و چه فوتبالیست ها، هنوز راهی طولانی تا رسیدن به سرمنزل مقصود دارند اما نمی توان واقعیت را نادیده

گرفت و این را مطرح نکرد که هر دو تیم در صحنه مبارزه توانستند دستاوردهای خوبی به نام خود ثبت کنند و نام ایران را به نیکی در صدر اخبار رسانه های جهان برافراشته نگه دارند.

کارگاهی به یاد کربلا

گشتی در یک کارگاه ساخت کلاهخود و زره تعزیه خوانی که هنوز رونق دارد

گزارش

رابعه تیموری روزنامه نگار اردیف کردن و به هم جسیاندن حلقه های زنجیر را به زنان روستای آبادگان می سپارند تا حلقه های ظریف زرد و سفید رنگی را که اوستا محمد با وسوسا تراشیده، خوب و ماهرانه کنار هم بنشانند و برای کلاهخودها و زره ها، آویزهای خوش ساخت بیاوند. وقتی این زنجیرها به کلاهخودهای پرداز

مشتریان همزبان و غیر همزبان
محمدپور در ساخت ادوات تعزیه خوانی می سپید کرده و آوازه تجربه چندین ساله اش تا کشورهای دور و نزدیک رفته است: «بسیاری از هیئت داران در تعزیه گردانی که برای خرید ادوات تعزیه به مراجعه می کنند، اهل کشورهای مسلمان همسایه مانند کشور عراق و افغانستان هستند. تعداد زیادی از مشتریان هم ایرانی هستند و از شهرهای دور و نزدیک برای خرید لوازم تعزیه خوانی هیبت خود به اینجا می آیند.» محمدپور محصولات کارگاهی را از ورقه های آهنی، برنجی یا استیل می تراشد، اما اگر جنس سنج و کلاهخود و سپر برنجی باشد، وسط معرکه نبرد و زمان در هم پیچیدن نوای شمشیرها، هم صدای خوش تری دارند و هم صرفه اقتصادی. بسیاری از صنعتگرانی که به کار ساخت لوازم تعزیه خوانی مشغول بوده اند، از این صنعت دست کشیده اند و اوستا محمد از معدود صنعتگرانی است که هنوز این حرفه ابا و اجدادی اش را دنبال می کند: «من نزد پدرم این حرفه را آموختم و عمرم را به ساخت لوازم تعزیه گذراندم، اما بسیاری از صنعتگرانی که به این حرفه مشغول بوده اند، بی کار و کسبی دیگر رفته اند و الان فقط در اراک و چند شهر دیگر توک کارگاه های کلاهخود و سپر تراشی وجود دارد.»

زنجیربافان تبادلان
علاوه بر ۲ شاگرد اوستا محمد و افراد زیادی که در قلم زنی و نقش زنی محصولاتش با او همکاری می کنند، ۲۰۰۰ بانوی روستای تبادلان هم از صنعتگران کارگاهش به شمار می آیند. کارگاه محمدپور در مشهد قرار گرفته و روستای تبادلان با شهر مشهد ۳۰ کیلومتر فاصله دارد، اما خوش سلیقه و مهارت زنان این روستا در زنجیربافی باعث شده که اوستا محمد، بافت زنجیرها و شرابه های لباس ها را که از متصل کردن حلقه های فلزی به وجود می آیند به بانوان هنرمندان روستا بسپارد.

قالب کاری بی عیب و نقص
کلاهخودهایی که تازه از زیر دست استاد قلم زن بیرون آمده اند، گوشه کارگاه تلنبار شده اند و وقتی شرابه (طره) و زنجیرهایشان متصل شود، آماده اند که به مشتری تحویل داده شوند. اوستا محمد قالب کاری و خم کاری کلاهخودها را خودش انجام می دهد تا خاطر جمع باشد که کاملا مانند قالب فرم گرفته اند و موقع خم کاری هم از فرم نمی افتند، اما سوراخ کاری و فرز کاری را به ۲ شاگرد زبر و زرنگش می سپارد که بعد از ۵-۸ سال آموزش نزد او، خوب آبدیده شده اند و می دانند کدام قسمت های لبه کلاهخود را باید سوراخ کنند تا زنجیرها و شرابه ها به راحتی داخلشان جا بگیرند. آنها فرز کاری علامت های روی کلاهها را هم با وسوسا و دقت انجام می دهند و علامت ها را با تیغه های دستگاه فرز کاری آنقدر صیقل می دهند که خوب روی نوک و لبه های کلاهخود بنشینند.

این کار به عهده زنان است
موقع ساخت سنج، اوستا محمد بیش از آنکه به یک صنعتگر شباهت داشته باشد، مانند آهنگسازی کهنه کار است که خوب می داند کدام قسمت های ورقه های فلزی را قوس بدهد و کدام قسمت ها را نازک کند تا سنج های فلزی در لشکر آرای تعزیه خوانان خوب و دلنشین شوند. هیچکس هم از فوت و فن اوستا در ساخت سپر سردر زنیاروده و او سپرهارا سبک و خوش دست می سازد، اما وقتی نوبت ساخت شرابه های کلاهخود و تنه زره ها می رسد، اوستا محمد کار را تمام و کمال به بانوان زنجیرباف می سپارد و می گوید: «اگر کسی قلق به هم تابدین این حلقه ها را نداند و در ساخت زنجیرها حرفه به خرج ندهد، کلاهخود و زره ها ظریف و باکیفیت از آب در نمی آیند.»

صفحه ۱ از ۱۰ | گزارش شاه سمندی

این صنعت حرمت دارد

اوستا محمد عادت دارد سپیده زده کارش را شروع کند و تا شامگردانش از راه برسند، پای دستگاه خم کاری یک دل سبیر برای خودش روضه بخواند. تا وقتی پرهای سبزه و سرخ روی کلاهخودها قرار نگیرد، کسی نمی داند آنها روی سر تعزیه خوان شمر قرار می گیرد یا موافق خوانانی که موقع اجرای تعزیه جزو سپاهیان شهیدای کربلا به شمار می آیند، اما اوستای کهنه کار باور دارد که اگر زخت و لباس موافق خوان و مخالف خوان تعزیه برآزنده ساخته شود، کار هنرمند تعزیه خوان را آسان تر می کند: «صنعت ساخت لوازم تعزیه خوانی حرمت دارد و کارشان بیش از آنکه یک صنعت و هنر باشد، یک نوع ابراز ارادت به صاحبان تعزیه است.»

شرابه ها معیار عیار هنری محصولات

کلاهخودهایی که شرابه نشان ریزبافت است و روی شرابه ها نقوش اسلیمی نقش می بندد، نسبت به کلاهخودهای بدون نقش و نگار قیمت بالاتری دارند. کلاهخودهای قلم زنی شده هم جزو هنری ترین و نفیس ترین محصولات کارگاه او به شمار می آیند: «قیمت کلاهخودها از ۲۵۰ هزار تومان شروع می شود و گران ترین آنها که قلم زنی شده و جشنشان برنج است، تا ۵-۶ میلیون تومان هم می رسد.» در میان زره هایی هم که کارگاه اوستا محمد تولید می شوند، زره های سبکی که با در هم تابدین حلقه های مفتولی ظریف ساخته می شوند و راحت بر تن تعزیه خوان می نشینند، مشتریان بسیاری دارند و اگر نام (ع) مانند طرح قالی در لایه های حلقه های به هم تابیده جا بگیرد، جزو نفیس ترین محصولات او به شمار می آیند و قیمتشان حدود ۸-۷ میلیون تومان است. قیمت سنج هایی هم که سبک و خوش صدا باشند و به سادگی خط و خش پیدا نکنند، حدود ۳-۲ میلیون تومان است.